

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap azérküldésére vonatkozó föl-szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői irodám:

PÉCSETT, Mária-utca 4. sz.
a kir. tábla étellőben.
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény int: zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi át

Néma parlament.

Pécs, 1896. december hó 9

Mig a képviselőházban volt feladata magaslatán álló ellenzék és olyan többség, a melylyel szóba állni, vitatkozni érdemes volt, magas színvonalon álló parlamenti viták emelték a Ház tekintélyét, mert hiszen az a feladatuk a parlamenteknek, hogy vitatkozzanak, a nézetek és ellen-nézetek surlódásából a leghelyesebb intézkedéseket emeljék törvényerőre, s tekintélyre csak az az egyén vagy testület tarthat számot, amely hiven betölti föl-adatát.

Csak hogy a magyar országgyűlés a maga egészében már régen nem teljesíti ezt a feladatot, mert a többség már évtizedek óta egyazon pártból kerülven ki — hogy miképpen, azt most ne kutassuk —, már elvéhéd, legjobb erőt elnyűtte, már a hatalom hosszas birtoklása folytán is hatalmaskodó lett s így a vitákból már régen nem vette ki az őt megillető részt, részint mert számarányához képest csekély volt az a szellemi erő, a melyet a parlamenti csatákba küldhetett, részint pedig mert a hatalomban megvénült tagjai a vénséggel járó kényelem-szeretetből a parlamenti tevékenység sulypontját lassankint a szavazásra iparkodtak átjatszani, mert ezen a téren mindig a feltétlen győzelem kecsegtette őket, no meg aztán kényelme-sebb dolog is szavazni, mint speechelni.

Egyedül az ellenzék vállaira nehezedt tehát a parlamenti szóharc orozslán-része, mert mig a kormánypárt meglege-dett azzal, hogy az előadó jelezze röviden a többség álláspontját s egyik-másik mi-niszter válaszoljon több-kevesebb szeren-csével az ellenzéki támadásokra, addig az ellenzék még mindig komolyan vette a parlament feladatát, amely mint már neve is mutatja, a beszédben, az eszméknek az élő szó hatalmával való kiküzdésében áll, s ennek az volt az eredménye, hogy a parlamenti viták, ha ugyan az egyoldalú támadásokat egy hallgató tömeggel szem-ben vitáknak nevezhetjük, tulnyomóan ellen-zéki szónokok részéről lettek folytatva s az ország csak a szavazásokból tudta meg, hogy kormánypárt is ül az országban.

De az ellenzék mégis teljesítette fel-adatát, mert ha a Házban vele szemközt ülő tehetetlen tömeg nem is reagált tá-madásaira, ezek visszhangot keltettek az országban s így eszméknek a nagy kö-zönség körében szereztek híveket.

Ez azonban az összes tevékenységét a szavazásban kimerítő tunya pártra kez-dett nagyon kényelmetlenné válni s azért egy új. soha és seho! nem hallott jelszót dobtak ki a közönség közé, s ez aöből állt, hogy az ellenzék a folytonos beszéddel akadályozza a parlamentet a komoly mun-kában, mit aztán a kormány sajtója jobb ügyhöz méltó buzgalommal sietett a leg-

különfélebb változatokban a közönség fü-lébe trombitálni. Még azt is kiszámították, hogy az országgyűlés költségvetéséből mennyi esik arra az egy vagy két órára, a melyet egy-egy ellenzéki szónok beszéde igénybe vett s tele torokkal kiabáltak, hogy ime ennek az úrnak a beszéde ennyibe, a másiké meg annyiba került az országnak; csak az hiányzott, hogy egyenesen tolvaj-lással vádolják azokat az ellenzéki képvise-lőket, akik szólásjogukkal élni merész-kedtek.

És a könnyenbivők nagy serege va-kon indult az ilyen képtelen okoskodás után. „Nem szónokló, hanem munkás par-lament kell nekünk“, ez az abszurd jelszó hangzott unos-untalan a kormánypárti uj-ságpapirosokról s visszhangra is talált sok gondolkodni nem tudó vagy nem akaró koponyában. Hát miben áll a parlament munkája, ha nem a vitatkozásban, a szónok-lásban? Vajjon mit tartana a közönség az olyan kritikusról, aki legyalázná a színé-szeket azért, mert az előadás alatt nem dolgoznak, hanem csak beszélnek; vagy aki lelkiismeretlenséggel vádolná azt a bi-rót, ki a tanácskozásnál nemcsak egysze-rűen szavaz, hanem szavazatát kimerítően meg is indokolja s ezzel pocskolja a bi-róság drága idejét.

Minél kevésbé termett rá valamely kormány és pártja a parlamenti feladatok teljesítésére, természetesen annál jobban

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

„Circulus scriptorum.“

(Charto-archeologiai tanulmány Róma fénykorából.)

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Fényes, derűs nyári nap ragyogott az ión tenger kék tükre fölött. Francillus Varus ábrándozva ült villája verandáján, könyökre hajtva fűrtös fejét, melyre a borág lefutó in-dái hűvös árnyat vetettek.

A tengeriről röppent zefír pajkosan csók-dosta homlokát; de Francillus lángoló, sötét szemei álmódzva mélyedtek az olvadt azur-ként csillogó távolba, melyből, mint fehér-szárnyu sirályok tünedeztek elé a Koreyrából Tarentum felé vitorlázó görög bárkák.

A veranda márványoszlopa párkányán arany amforában falernumi illatozott üritetlenül; Francillus keze hanyagul, csüggedten tartá a stylust; térdén verssorokkal félig beirt viaszos tábla hevert.

Francillus költő volt. Az utókor számára nem maradt föl tőle egy kis dal sem; az ő szive hangjai is örökre, nyomtalanul elhang-zottak, mint annyi millióké. Imádták a költé-szetet rajongó hévvel, bálványozta Róma költőit, kiket földön járó félisteneknek tar-tott s csak egy óhaja volt: meglátni, megis-

merni őket s leborulni közvetlen a castaliai forrás előtt. Most is azon álmódzott: mikor lehet végre Rómában, hogy térdet hajtson a lant Titánjai előtt, midőn egyszerre Tiro, az ősz rabszolga, lépett a verandára s egy per-gamen tekercset nyújtott át neki.

— A Lucius Sipulus küldöttje hozta Rómából.

— Sipulus?! — kiáltott örömsugárzó arccal Francillus és sietve szakasztá föl a pergamen kötelékeit. — Ó ir nekem? Végre hát teljesülni fog vágyam!

A pergamenre ez volt írva:

„Francillus Varusnak Lucius Sipulus üdvözlését.

Szivbeli örömmel olvastam ne-kem küldött leveledet, mert abból azt értettem meg, hogy hajlandó vagy, otthagya tarenti szép magányodat, elhajózni Rómába, hol első én várlak ölelő karokkal, de másrészt a költők és írók nagy sokasága is óhajtja megismerni Varust, a széplelkű fiatal poétát s minden szépnek barátját. Jer, nemes ifju! Bár itt volna már a boldog idő, hogy keblemre vonhatnálak. Nereus és Aeolus atya kedvesszenek utadnak, hajdó a Scyllát kerülve, ne jussen a Charybdisba s a zefírek bontsák ki hajdó vitorláját. Éljen egész-ségesen.“

Francillus ajkához emelte a levelet, majd tógája redőibe rejtve azt, ragyogó szemekkel szólt az öreg Tironak:

— Menj régi szolgám, készítsess Sipu-lus küldöttének olajkenőcsöket, illatos fűrdőt és lakomát s mihelyt kipihente az ut fára-dalmait, bocsásd őt elém, hogy beszéljen ne-kem barátomról. Három nap alatt pedig legyen felkészelve Tarent legjobb hajója, mert Rómában kell lennem, mielőtt a hold forgása megújulna.

A jó öreg Tiro engedelmesen hallgatta fiatal ura parancsait. Varus pedig lássan várta a percet, hogy a biremis árbóca alatt ülhessen s szivdobogva repeshessen, hogy minden evezőhúzással közelebb van vágyai netovábbjához: Rómához, hol asinról-asinre láthatja az írókat, kiket szive egész rajongá-sával bálványoz.

A ut két első napja gyönyörű volt a tarenti öbölben; a Scylla és Charybdis közt azonban vihar kapta elő a biremist, megtép-delte vitorláit s a hajó utasai betegségükben egész hekatombákat áldostak Neptunnak. De végre a Tiber torkolatába ért a hajó és Varus nemsokára Rómában volt.

Róma! Fölötte Hadrián mauzoleuma, csillogva a déli napfényben, a nyüzgő ki-kötő, az ünnepélyes fórum; — Varus szinte kábúlva néste e sok csudát s észre sem vette, mikor rá váró barátja, Sipulus keblére ölelte.

— Varus, üdvös légy!

— Sipulus!

És örömköny csillogott a két jóbarát szemében. Sipulus sietve vezette vendégét kis

feszélyezi a hivatását híven betöltő ellenzék s éppen ezért Bánffy főgondja a legutóbbi választásnál ennek az ellenzéknek megsemmisítésére irányult, s e mellett arról sem feledkezett meg, hogy a saját pártjából is kiküszöbölje az igazán parlamenti embereket, hogy így mi se zavarja a pompás szavazógép sima működését.

S a képviselőháznak hétfői első érdemleges tárgyalása már olyan parlamentet mutatott be a bámuló országnak, a melyik egészen megfelel Bánffy ideáljának: nem beszél sokat, hanem dolgozik, vagyis szavaz; mert Bánffy szerint csak a szavazás a parlamenti munka, minden egyéb csak akadékoskodás.

Nos, az új parlament nem akadékoskodik; az előadó röviden felszólítja a Házat, hogy hosszabbítsa meg a kormány életét újéven tul négy óra, megszavazván az indemnítit; erre sorra felláll az ellenzéki pártoknak egy-egy megbízott embere és a saját pártja nevében kijelenti lehető rövidséggel, hogy nem szavazza meg a javaslatot, mert nincs bizalma a kormányhoz; végül a miniszter szól egy pár szót és a Ház rátérhet a munkára: szavaz! Egy óra sem telik bele s Bánffynak a zsebében van a felhatalmazás, hogy az újévben teljes négy hónapig költségvetés nélkül kormányozhassa az országot. Ha költségemelésre nem gondolna, bátran kérhetett volna ilyen felhatalmazást az egész esztendőre, ezt is megkapta volna éppen olyan hamar s akkor nem kellett volna átesnie a budgettárgyalás kellemetlenségein.

Ha így dolgozik a parlament, Bánffynak ugyan nem sok bántódása fog esni a tisztelt Házban, de azért más oldalról annál veszedelmesebb örvény fenyegeti. Ugyan mivel foglalkoztassa majd azt az éhes cséplőgépet, amely pillanat alatt kicsépel minden beléje dobott kévét, a mikor annak a parlamentnek sem tudott munkát adni, a melyik még a kadékoskodott, s kénytelen volt azt is soha nem

látott hosszú vakációra bocsátani, mert kifogyott a vicinális javaslatokból.

De ez még a kisebbik veszedelem, sokkal nagyobb az, hogy a publikum lassankint majd rájön az ilyen parlament fölösleges voltának tudatára. Hát mire való is lenne az olyan testület, a melyet tulajdonképpen a kormány toboroz össze maga mellé s amely éppen ezért kritikát sem mer gyakorolni a kormány ténykedései fölött, nehogy hálátlannak látszassék. Az a nagy hazugság, mintha ez a testület a nemzet szabad elhatározásából képviselné a nemzetet, akkor, amikor már az egész világ hazugságnak felismerte, nem érdemli meg azt a nagy erkölcsi és pénzbeli áldozatot, a mibe ilyen testület összetoborzása és fentartása kerül.

Majd rájön a nemzet, hogy az abszolút uralom sokkal többet ért, ha leplezetlen és őszinte, mint a mikor a népképviselőt hazug köntösbe burkoltan garázdálkodik; mert ennek a köntösnek a nép kezéből való elrablása oly súlyos bajokat idéz föl a nemzetre, a melyek mellett nép és kormány erkölcsileg és anyagilag egyaránt tönkre megy.

Ennek a felismerése pedig vagy arra fog vezetni, hogy a hatalom leveti az alkotmányos álarcot és a pokolba kergeti azt a testületet, melyet eddig a nép képviselőnek hazudott; vagy pedig a nép embereli meg magát s a hatalmat seprüzi ki, a mikor szabad akaratnyilvánítását befolyásolni akarja: Bánffy-féle államférfiakra azonban sem a becsületes abszolutizmusnak, sem a hamisítatlan parlamentnek szüksége nem lehet, mert ilyen államférfiakat csak a hazugság rendszere teremthet és tarthat meg a felszínén.

*** A közigazgatási bíróság bírái.**
A hivatalos lap tegnapi száma az 1896. évi január hó 1-ével felállítandó közigazgatási bíróság bíráinak kinevezésére vonatkozó alábbi kéziratot teszi közzé:

Elindultak. Varus lázusan lépdelt a követ nagy kőtábláin s mikor a via maximára értek, egy nagy tornyos épület előtt Sipulus azt mondta: „Megérkeztünk“, majd leborult a földre.

— Ej, ne légy olyan érzékeny szívű, — nevetett Sipulus, — lépjünk be bátran.

Francillus Varust azonban a vestibulumban formális erőszakkal kellett megakadályoznia, hogy ne oldozza meg saru szíjjait. „Szentélybe lépek,“ mondá vártig, de Sipulus minden hosszabb huzakodás nélkül bevonzolta őt egy sor termen keresztül ama szobába hol a római nemzet nagy férfiai időztek. Erős római gázfény és a Tabaco nevű növény áldozati füstje csapódott a Varus meghatottságtól könnyes szemébe s eleinte nem is látott semmit, csak egy öblös hangot hallott amint azt kiáltotta:

— Rebesszer!

Őt ültek a jeles poéták (Varus mindeniket annak nézte) egy kerek asztal körül, mint — ezer évvel később — az Artus monda lovagjai és gimnasztizáltak. Ha t. i. lehet így nevezni a colores nevű játékot, amit ezer esztendővel később barbár népek ferblinek neveztek. Varus lábai a földre gyökereztek, ami nem csuda, mert az égből pottyant le s az esés törvényei szerint, ily magasságból roppant erővel csapódhatott le a prózai talajra. Elő meglepetéséből ismét az előbbi borisú hang verte föl:

Magyar miniszterelnökömnek a miniszterium nevében tett előterjesztésére az 1896. évi XXVI. t. c. alapján 1897. évi január hó 1-ével felállítandó közigazgatási bírósághoz Leóvey Sándor vallás- és közoktatásügyi miniszteriumi minisztertanácsost, dr. Krajsik Ferenc budapesti köz- és váltó ügyvédet, Szentkirályi Lajos itélőtáblai bírót, Bornemissza Bertalan, kereskedelemügyi miniszteriumi osztálytanácsost, dr. Vasdényei Géza szabadkai törvényszéki elnököt, Tóth Dezső biharvármegyei tiszti főügyészt és dr. Moldoványi István köz- és váltó ügyvédet és Tolnavármegyei tiszteletbeli ügyészt itélőbírákká kinevezem.

Kelt Bécsben, 1896. december hó 4 én.

Ferencz József s. k.

B. Bánffy s. k.

Mégis csak nem utolsó dolog a kormány szekereit tolni, főleg pedig miniszter főkéntesnek lenni, mert így bizonyára felfedezik a tehetséget az emberben, még ha a bonyhádi ügyvédi irodában van is eltemetve.

Vármegyei közgyűlés.

Baranyamegye f. hó 21 én délelőtt 10 órakor tartja rendkívüli közgyűlését, a következő tárgysorozat mellett:

1. A közigazgatási bizottságból 1896. év végén kilépő 5 tag helyének szavazó lapokkal való választás utjáni betöltése.

2. Igazoló választmányának 1897. évre való megalakítása.

3. Utakra felügyelő küldöttségnek —

4. Lóavató polgári bizottság elnökeinek 1897. évre való megválasztása.

5. Jegyzői szigorlat vizsgáló bizottságba 2 tagnak 1897—1899. évekre való megválasztása.

6—8. Belügyminiszter 3 rendbeli rendelete.

9. Gyámügyi kiküldetésekre vonatkozó árvasszéki határozat tárgyában.

10. A megye bizottsági tag választókerületek beosztására vonatkozó szabályrendelet életbeléptetése tárgyában érkezett belügyminiszteri rendelet.

11. A községi mező (hegy-) őrknek forgópisztoly helyett lőfegyverrel való ellátása kérdésében javaslat.

— Három disznó! Le vagytok pipálva!

S az öblöshangu ur virginijából orrfacsaró füstfelhőt eresztve, fensőséggel teljes mosolylyal kotorta be a halmaz bankót, miközben alkalma volt megjegyezni, hogy óriási gusztája volt.

— Nos, Varus, hogy tetszik neked a scriptorum circulus? — kérdezte halkán Sipulus.

— Ej Sipulus, te tréfálsz velem, — szólt fölcusdva Varus, — ez nem lehet az a hely, a római írók találkozóhelye. Te becsaptál engem.

— Dehogy. Nézd, mindjárt megszólítom a derék Gellerust, akit hirtől ismeresz. Jó estét, Gellerus ur...

— Blind őt hatos, — felelt a megszólított, nem hagyva magát konfundáltatni a gimnasztikában, de azért Sipulusról sem feledkezett meg: — Adj isten! Üljön ide a hátam mögé, hátha kabala! Szerencsét hozhat!

— Bocsásson meg, — mondá Sipulus — kísérőm van s mindjárt megyünk.

— Menjünk is, barátom, menjünk, — szólt Varus.

— Hát nem is akarod, hogy bemutassalak egy pár nagy férfunak?

— Itt nem! Soha!

— Ej, de furcsa fiu vagy te, Hát Tarentumban olyan nagy véteknek tartják a colores t? Ne félj, holnap te is itt fogsz ülni.

No de legalább most megmutatok neked

hásába, hol megpihentek. Varus azonban pihenni sem akart, csak esengett barátjának, hogy vezesse őt valahová, a hol lát egy kőtőt, vagy írot.

— Hadd hajtok elöttük térdet! — kiáltott lelkesülten.

— No az egy kicsit sok volna, — mosolygott Sipulus. — De majd elvesztek a scriptorum circulusba, hol láthatás elég poétát elevenen.

— Scriptorum circulus? Mi az?

— Hát még azt sem tudod? Az, barátom egy nevezetes hely, a hová a római írók és művészek egy része minden délután, vagy este egy kis gimnasztikára jár.

— Gimnasztikára?

— No, nem árulok el előre semmit, csak majd egyszerre bámulj. Különben nem sokára indulhatunk is már.

— Akkor én félrevonulok kevéssé...

— Ugyan minek?

— Tógám redőit megkuszálta az ut, türtjeim kenőcs nélkül szükölködnek és — tette hozzá pirulva — néhány kis művet akarom magammal vinni, hogy...

— Bizony, édes Varusom, mindez fölösleges. A scriptorum circulusban egyebet néznek, mint a te tógádat meg fejedet s egyéb lapokat forgatnak, mint a te verseidet. Gyere csak így, ahogy vagy.

— De Sipulus!

— Ugyan gyere már, ha mondom.

12. Mágocs nagyközség előjáróságának az ott helyi önálló árvtár kamatlábának leszállítása tárgyában tett előterjesztése.

13. A gyámi könyvvivőség részére beszerzett tartozási főkönyvek árának és szállítási költségének (149 frt) a gyámpénztári tartalékalapból való megtérítése.

14. Jánosi, Komló, Pölske és Szopók községek legeltetési szabályzatai.

15. Dienes Árpád, vármegyei horvát tolmács kérelme tiszteletdíjának fölemelése végett.

16. Sepse község dűlőinek és határrészeinek új elnevezése tárgyában.

17. A községi és körjegyzői nyugdíjalapot igazoló választmánynak a millenniumi év háromszoros becsapítása tárgyában hozott, Szűcs Károly sellyei körjegyző által megfellegbeztetett határozata.

18. Kis Tóth József csonkamindszenti vm. utkaparónak kegydíjazás iránti kérvénye.

19. Czún község és Györkö Dániel czúni lakos között létrejött adásvételi jogügylet jóváhagyása tárgyában.

20. Romonya község 1895. évi bírói számadása.

21. Ellend községnek a regalekártalanítási kötvény beváltása és felhasználása folytán a törzsvagyonban támadt hiány pótlása tárgyában hozott határozata.

22. Szt.-László község vadászati jogának szabadkézből történt bérberdása tárgyában hozott képviselő testületi határozat.

23. Kisfalud község képviselő testületének téves telekkönyvi bejegyzés kiigazítása tárgyában hozott határozata.

24. Marócsa község 1895. évi bírói számadása.

25. Grosch Jakab és neje volt kisnyárádi lakosok után fölmerült 32 frt 02 kr. gyámpénztári hiánynak a tartalékalapból leendő megtérítése.

26. Sósvertike és Zaláta községeknek a Szt.-Lőrinc-Szlatina-Nasicei h. é. vasut-részvénytársasággal kötött kisajátítási szerződésai.

27. Duna-Szekcső község önálló árvtárának 1895. évi számadása és mérlege.

28. Réhm Ádámné geresdi lakos után fölmerült 204 frt 79 kr. gyámpénztári hiánynak a tartalékalapból leendő megtérítése.

29. Kárász — és

30. Magyar-Egry községeknek regalekártalanítási kötvény beváltása tárgyában hozott határozatai.

31. Noll János és neje Faulstich Anna, versendi lakosok után fölmerült 540 frt 36 kr. hiánynak a gyámpénztári tartalékalapból leendő megtérítése.

32. Pellérd, Somogy és Szabolcs községeknek 1897. évi költségvetési előirányzatai.

33. Vókány községnek megfelelőbbet 1896. évi pótkötségvetési előirányzata.

34. Szellő község 1897. évre szerkesztett pótkötségvetési előirányzata.

35. A baranyavári járásból 24. A mohácsi járásból 3.

A hegyhíti járásból 13. A pécsi járásból 1.

A pécsváradi járásból 3. A siklósi járásból 2 községnek 1895.

évre szerkesztett, számvevőileg felülvizsgált bírói számadásai.

36. A baranyavári járásból 11. A pécsváradi járásból 2.

A mohácsi járásból 3 községnek 1895. évre szerkesztett, számvevőileg átvizsgált szegénypénztári számadásai.

37. Igazoló választmány jelentése a megejtett bizottsági tagsági pótválasztások tárgyában.

38. Alispán jelentése a sztlőrinci vál. kerületben kitzűött megyebizottsági tagválasztás elmaradása tárgyában.

39. M. t. főorvos jelentése dr. Székely Kornél Soma villányi lakos orvostudori oklevelének kihirdetése, — és

40. Mándi Samu földbirtokos által építendő szentlőrinci szükségkórház létesítése tárgyában.

41. Hunyad vármegye közönségének megkereső levele az államépítészeti hivatalok mérnöki karában mutatkozó személyzeti hiány orvoslása iránti feliratának pártolása tárgyában.

42. Zemplén vármegye közönségének megkereső levele a millenniumi hódoló fölvonulás megörökítése tárgyában hozott határozatának elfogadása végett.

43. Ugyanennek megkereső levele a törvényhozás mindkét háza június 8-iki hódoló jelenetének az ország költségén való megörökítése tárgyában.

44. Szeben vármegye megkereső levele az utazó kereskedő ügynököknek az ismét eladással foglalkozók házalászerű felkeresésétől leendő eltiltása tárgyában a kereskedelem

egypár hirneves urat. Gellerust már ismered; az a szőke ifju, ki a sarokban gesztikulál egy másik urnak, Struthio, a jeles orientalista. Az amott Incedos, a jeles ujságíró és poéta; a ki épp most mondta, hogy „nixölök“. Alexius Kaderius; az pedig, a ki ott „kibickedik“, Nadius, a páratlan színművész. Több író, művész, az most nincs jelen, a többiek amott a sarokban fiskálisok, magánzók, házi urak és egyéb urak.

— De hát mi közük van ezeknek a scriptorum circulusokhoz? Quo iure járnak ezek ide?

— Ipso iure, carissime, mivel egyéb circulusokban nem igen tűrik a colores játékot, sőt már az Elisabeth villában sem. Különben ne sokat kérdezősködjél, mert még azt hiszik, hogy te is pályazol a száz drachmára.

— Az akademiára? Soha életemben.

— Ej, nem erről beszélek én, hanem az Adalbertus Rudnius politiae capitanus által hirdettettről. Tudniillik a régi magna charta törvénye szerint, a ki az egész Rómában tiltott hazard játékot följelenti, kap jutalmul száz drachmát. (Különben valahogy el ne hidd.)

— Menjünk már innét, Sipulus, — szólt Varus, kifelé húzgálva barátját s valóban el is mentek volna, ha e pillanatban a gimnasztizáló társaság nagy robajjal föl nem kerekedik az asztaltól s a teremből kifelé

szállingozó nagy férfiak közül néhányan oda nem jönnek Sipulushoz, panaszkodni, hogy ma nem volt szerencsédjük. A játszó társaság minden tagja kivétel nélkül vesztett negyven-ötven sestertiumot.

— Biz az szörnyű nagy baj, — mosolygott résztvevőn Sipulus. — Különben engedjék meg, hogy bemutassam önöknek fiatal barátomat, a derék Francillus Varust. Tarentumból jött Rómába; bizonyosan ismerik névről.

— Ah, ah, Tarentum! Tudom: Kis Ázsiában van, nem messze Beneventumtól, — mondá Struthio, ki nevezetes volt, mint geográfus tekintély.

— Ah, Francillus Verus! Ki nem ismeri őt, a híres kvárgli-gyár tulajdonosát? — kiáltott Alexius Kadus. — Uram, én igen érdeklődöm a kvárgli iránt.

— De Varus nem kvárgli-gyáros, mint Struthio ur kedves fivére. Annyit ért ő ahhoz, mint a hajdu a... Ő poéta; hiszen akárhány verse jelent meg a „Tarentumi Napló“ hasábjain és a kalendáriumokban.

— Eh, az nem tesz semmit. Én is csak azt mondtam. A kvárgli-gyáros és a költő közt sincs különbség. A kvárglit is elteszik raktárba, a verset is, és mindkettővel várni kell, míg vevő akad. No nem jó?

— Shakespearei, isteni, homéri! — kacagtak a tisztelt urak, s azért kacagtak olyan nagyon, mivel Alexius (bár ő, mint

ügyi m. kir. ministeriumhoz intézett feliratának pártolása végett.

45. Békés vármegye közönségének megkereső levele az állami és törvényhatósági tisztviselők nyugdíjgyének egységes rendezése tárgyában a képviselőháshoz intézett feliratának pártolása iránt.

46. Kolossvár szab. kir. város tanácsának megkereső levele a Kolossvárott felállítandó Mátyás szobor alap javára bizonyos összeg megnevezésére végett.

H i r e k.

Pécs, 1896. december hó 9.

Alázzolgája!

A férfi divat gyártásának terén eddig kizárólag a velési herceg volt a teljhatalmu diktátor, ő monopolizálta a teret s diktált az öt világrész férfiasnak: holnap ilyen kalapot, cipőt, nadrágot, inget, mellőt, nyakkendőt, stb. fogtok viselni — s az öt világrész minden férfi megadással követték a „divat“ szent nevében adott parancsait.

A ki azt hiszi széles, nagy Magyarországon, hogy ezental is a velési herceg kalapformáit fogja viselni — téved.

Megalakult Budapesten az Első Magyar Férfi-Kalap Divat-Egyesület, mely már is korszak alkotó reformokat léptetett életbe a kalap divat terén, melyeknek Magyarország minden kalapos embere alá fogja és alá kell, hogy vesse magát ezental.

Első nevezetes ténykedése a jeles egyesületnek az volt, hogy halálra ítélte a — cillindert! S ezzel elvégeztetett, a köcsög-kalapok kora lejárt.

Helyébe a puha, sötétzsinű, Kossuthkalap formájú bársony kalapok léptek, a miknek legnagyobb hátránya, hogy kunszt közzöni velük. Valóságos tanulmány kell hozzá, egész művészet az, hogy köszönjön az ember a széles karimájú puha kalappal, míg a szegény detrósinált köcsög kalappal, mily könnyedén, kecsesen, elegánsan köszönt a gavallér!...

Hanem a puha kalap, az nagyon kényes jószág. Annak előbb ki kell tanulmányozni a természetét, hol fogja meg az ember s — a mi a fő — hogy emelje le. Az egyik le sem emeli, hanem csak oldalt egy kicsit, a másik felfelé emeli, a harmadik

mondá, „vesztett ötven sestertiumot,“ nyert vagy száz drachmát s remélték tőle, hogy vacsorára hívja őket „ad septem glandes“ című étkező helyiségbe.

Ézt azonban nem cselekedte az érdeemes Alexius, hanem megcselekedte Francillus, mert értesülvén a tisztelt urak arról, hogy ő verseket ír, kijelentették, hogy valamennyit olvasták, s Horácius összes ódái azokhoz képest nem egyéb, mint saru fényesítő kenőcs.

Velők vacsorált hát Varus az „Oriens“ elnevezésű helyiségeiben és mint Sipulus megjósolta, másnap és több esután következő nap velők is ütötte a colores című játékot. A minek azonban az lett a vége, hogy Varusnak egy szörnyű anachronizmust kellett elkövetni: kénytelen volt megkérni az amerikai Morse Sámuel, hogy találja föl hirtelenében a táviró-gépet, a min drótot verhesen Tarentumba egy pár erszény sestertiumért. Szerencsés, hogy a derék nagyszakállu Morse épp jókedvében volt s teljesíté a fiatal Varus kérdését. Mert ha nem teljesíti, ifju költőnk, ki szíve csordultáig betelt a római scriptorum circulus nagy férfival, bizonyítsanak mellettem a dii immortales, hogy nem karcsu biremis hajón érkezik haza Tarentumba, hanem per pedes apostolorum.

(Memphisi papyrus-lapokról kibetűzte:)

Sebt-Ben.

meg az orra elé tartja, úgy köszön. Van aki egészen kifordítja, mintha kérne bele valamit, más meg lekapja, mint a baka a kesét, mikor szalutál. Olyan is van, aki kaszával lóbálja a kalapját, sőt nem ritka, a ki egész kört irt le a levegőben.

Miként köszönünk, hogy se a kalapot a formából ki ne forgassuk, se nevetésesen ne lóbáljuk — s mégis tiszteletteljesen megemelhessük?

Olyan Kolombus-tojás féle kérdés ez, melyet mindenki magától érthetőnek tart — s precírozni még sem igen tudunk.

Napirend 1896. december 10-án.

Naptár: csütörtök, dec. 10. — Róm. kath.: Melkiadess. — Prot.: Judit. — Görög-kel.: (nov. 28.) Uj István. — Zsidó: Tebeth 5. — Nap két 7 óra 23 perckor; nyugszik 8 óra 52 perckor — Hold két delelőtt 11 óra 21 perckor; nyugszik este 10 óra 21 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 3 Celsius fok meleg; légnyomás 749. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jezése szerint: száraz, enyhe idő és éjjeli fagy várható.

A mohácsi-közkórház felavatása, Színház: „Aesópus.“

— **(Bucuzó főispán.)** Egész kis közgyűlés számba ment a ma délelőtt a városház közgyűlési termében megtartott értekezlet, melyen 63 városatyja jelent meg, kik a fölött határozta, hogyan tegyék minél fényesebbé és emlékezetesebbé Kardos Kálmán főispánnak hivatalától való megváltását. Hosszabb vita kerekedett az ünneplés mikéntjére nézve, melyben Majorossy polgármester, Littke, Bolgár, Muttynyan szky, Papp József bizottsági tagok vettek részt s megállapodtak abban, hogy az esetre, ha a hivatalos lap hozni fogja Kardos Kálmán fölmentését a főispáni állásból, hát a nemzeti kaszinó választmányával egyetértőleg a következő ünnepi programot hajtják végre: Egy később meghatározandó napon diszbankett lesz a kaszinóban déli 1 órakor az egész polgárság részvételével, este 6 órakor fáklásmenet és a főispán elbucuzása a város közönségétől a főtéren, este a színházban diszelszólás, utána bál a nemzeti kaszinóban, végül a legközelebbi városi közgyűlésen indítvány Kardos Kálmánnak diszpolgárrá való választása és arcképének a közgyűlés termében való elhelyezése tekintetében.

— **(A népkönyha és a szegénygyermek felruházása.)** Ily cím alatt említettük lapunk keddi számában, hogy a szegény gyermekek részére az ingyen ruhák a belv. közs. fiúiskolában hétfőn délelőtt osztattak ki. Most arról értesít bennünket tudósítónk, hogy ugyanezen napon osztattak ki a város közönsége által e célra megrendelt többi közs. népiskolában is a a legszegényebb iskolás fiúk és leánykák ruhadarabjai. Volt alkalmunk az így ingyen fölruhásott szegény tanulók ruházatát megtekinteni s mondhatjuk, hogy a lábbelit kivéve, a többi ruhadarab kissé bizony selejtes anyagból készült. E bajon most már változtatni nem lehet. De a jövő tanítási év telén helyesebb lenne inkább kevesebb tanulót ruházni föl — ha már e célra nagyobb összeg nem áll rendelkezésre — de jó, meleg ruhával, a mely két éven át is viselhető sem mint ily cérna féle fércelményből gyártott festett ronggyal. Még astán a fiúknak sokkal megfelelőbb lenne a csizma, mint a cipő. E véleményen van az iskolák felügyelő igazgatója is s így a jövőben e téren is haladunk egy-két lépéssel a helyesebb ut felé — előre.

— **(Vidéki hírlapírók szövetsége.)** A vidéki hírlapírók múlt évi kongresszusán felmerült terv, a vidéki hírlapírók egységes szervezkedéséről és szövetségéről, most a megvalósulás stádiumába lépett.

Szegeden tegnapelőtt ülészet az előkészítő bizottság a határozatilag kimondotta a Vidéki hírlapírók szövetsége megalkotását, melynek keretében különsegély és nyugdíjalapot fognak létesíteni. Az alapszabályok kidolgozása után f. hó 27 én tartják meg az alakuló közgyűlést Budapesten.

— **(Kinevezés.)** Az igazságügyminiszter Vitkovics Józsefet a szegárdi kir. törvényszékhez irnokká kinevezte.

— **(Akik akarnak valamit.)** Mohácsról jelenti levelezőnk, hogy az ottani szabadelvű polgárság vagy kétszázötven tagu küldöttsége fölkereste Stajevics Jánost, a kerület volt országgyűlési képviselőjét és bizalmát fejezte ki iránta küldői nevében is. A deputáció szónoka, Margittay ügyvéd szép beszédben tolmácsolta a liberális polgárság érzelmeit, mire Stajevics meghatva mondott köszönetet. Habár Mohács — uymond — a szabadelvűség zászlaja ezuttal el is bukott, mégis megnyugvással tölti el az a tudat, hogy az egész országban eddig példátlan óriási győzelmet aratott. Ez, szerinte, Bánffy miniszterelnök vezéri talentumának tulajdonítható, akinek politikáját mint egyszerű polgár is mindenkor követni fogja. Az ováció ennyiben aztán véget is érven, Mohács — már — akár csak Fiume mellett a tenger — minden csendes!

— **(A mohácsi vész emléke.)** Az 1526 iki mohácsi veszedelmet, a gyermek Lajos király tragikus halálát festőművészeink közül már többen megörökítették. Most egy szobrász is akadt, aki a mohácsi vész megörökítésével foglalkozik. Holló Barnabás megmintázta a nagy eseményt, mikor a boldogtalan Lajos király ágaskodó lováról lefordulva, a Csele patakba ful. Holló nagy jellemző erővel mintázta meg a szobrot, melyet alkalmasint a mohácsi csatamezőn fognak felállítani.

— **(Uj anyakönyvvezetők.)** A belügyminiszter Tolnavármegye pilisi anyakönyvvezetési kerületébe anyakönyvvezetővé Müller Györgyöt, a somogy megyei boglári kerületbe Rotschild Bertalant kinevezte. Kinevezte továbbá anyakönyvvezető helyettesekké a mőzsi kerületbe Vlasits Mihályt és a döbröközibe Sántha Mihályt s valamennyit megbizta a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködésével is.

— **(A thea-estély jövedelme)** A pécsi jótékony nőegylet vasárnapi thea-estélyének jövedelme 84 forint 50 krajcár volt. Felülfizettek: Vaszary Gyula 2 frtot; Cseh Marianne, alapítványi hölgy, 1 frtot; Balog Károly, tanács elnök, 1 koronát; Nagy Jenő, megyei tiszti főügyész, 1 koronát. Fogadják az egylet köszönetét.

— **(Jég a Drávan.)** Amint Barcsról értesítenek bennünket, az öreg Dráva az idén a szokott időnél korábban tért nyugovóra. Mig tavaly csak január hónap közepén állott be a jég, addig az idén f. hó 4-éről 5-ére virradóra már sűrű táblákban uszott, nem kis rémületére a hajózási társulatoknak, kiket tekintettel a korai időre egészen váratlanul és készületlenül talált. Siettek is a még parton álló uszályokat biztos révbe hozni és emberekkel vontatták azokat olyan helyre, mely a víz sekély folyása következtében alkalmas a teletésre. Kereskedőinket nagyon kellemetlenül lepte meg a viszonyok folytán történt hirtelen hajósárlat, minthogy megközelítőleg szép néhány ezer métermázsá arunak kellett volna még ez évben Barcsra feljönni és így a kereskedők, kiknek eladási kötelezettségeiket kell lebonyolítani, kényszerhelyzetben lévén, ki vannak szolgáltatva vevőik önkényének, ha másrészt nem akarják a száll-

ításra kötelezett mennyiségeket a helyi piacon mindenestre jóval drágább áruval pótolni. Az is, ez is veszteséggel jár. Hja, itt a tél, az idővel kiegyezni nem lehet.

— **(Ritka szaporaság.)** Mária-Kéménden Fűrész József ottani gazdának a tehene e hó 1-én három gyönyörű egésszéges kis borjut hozott a világra. Egyik bárgyu kis jószág az erősebb, a másik kettő a gyengébb nemhez tartozik; egyébként igen jól érzik magokat, s vigan bögnek. A papájuk Mezőhegyesről származik; a földmivélsügyi miniszter ajándékozta a mária-kéméni tejszövetkezetnek. Igen szép példány, simenthali és kuhlandi keresztezés. Fűrész József istállóját sűrűn látogatják a falusi atyafiak, sok bámuloja van a hármas borjunak s azt hajtogatják egyre-másra: kár, hogy az ilyen szaporaság a ritkaságok közé tartozik; milyen más lenne a falusi gazda élete, ha minden tehén minden egyes alkalommal három borjuval lepné meg a gazdát.

— **(Uj posta- és távirdapalota Mohács.)** Mohácsi tudósítónk jelenti, hogy az ottani kereskedők és iparosok monstre-küldöttséget terveznek meneszteni a kereskedelemügyi miniszterhez, hogy Mohács központjába tervezett uj posta- és távirdapalotának mielőbbi felépítését kérelmezzék. Bizonyos politikai körök ellenzik e tervet, a küldöttség azonban — mint tudósítónk írja — alkalmasat vesz majd magának, hogy a minisztert ezen intrikáról is felvilágosítsa.

— **(Műkedvelők Siklóson.)** A siklósi műkedvelők szombatn este a „Pelikán“ vendéglő nagytermében műkedvelő színelőadás rendeztek a siklósi korcsolyázóegylet javára. Az előadás — mint levelezőnk írja — igen szépen sikerült. Először Gombás Gizella és Dinnyés Jenő adták elő nagy hatás közt Gabányitól a „Baleset“ című dialógot. Aztán Spitzer Vilma adta elő igen kedvesen a „Szórakozott kisasszonyt.“ Majd „A miniszterelnök bálja“ 1 felvonásos vígjáték került színre, melyben különösen kitűntek Dinnyés Etelka (Lotti), Novák Margit (Eliz), Biró Jenő (Kovács, városi tanácsos) és Bogya Elek (Tollagi hírlapíró.) Zeké Vilmos cimbalomkíséret mellett dalokat adott elő, majd a „Váratlan fordulat“ című dialógból remekeltek Tarnócy Mariska és Biró Jenő. Végül a „Virágakadás“ t adták elő Ródl Etelka, Dinnyés Jenő, Henfner Irma, Erdős Béla, Molvay Margitka és Petrásch Leontin. A műkedvelő előadást tánc követte, mely csak a hajnali órákban ért véget.

— **(Betörők a gazdasági tanácsosnál)** Herbert János, városi gazdasági tanácsos Báhory-utcai házában az éjjel betörők jártak. A betörők a házteleknek a szőlők alatti, a megyei árvaházzal szemben levő vasrácsos kerítésén másztak be az udvarra és senkitől sem vétetve észre — bár a házban mindenki otthon volt — egész az épületig hatoltak s ott az éléskamrának ablaküvegét beúzták. A belső ablak nem volt betéve s amint a két ablakközötti vasrostélyt szétfeszítették, annyi hely támadt, hogy ott benyulhattak és az ablakhoz közellevő tárgyakat, füstölt húst és zsirt elemelhették. Azután ugyanazon az uton, a merre jöttek, eltávoztak. Most keresik őket.

— **(A legszebb tánc.)** A legszebb táncnak nevezik mindazok, kik látták, a „Pas de quatre Cotteria“-t, melyet Herberger bátyánk tánciskolájában most tanít be. A tánc a koreográfia egyik legszebb produktuma, a mit különben az is bizonyít, hogy előkelő hölgyvilágunk tagjai is nagy örömmel tanulják, mint a jövő farsang legdivatosabb táncát. Különb — mint

halljuk — a tánc olyannyira érdekes, hogy bemutatása végett a pécsi jótékony nőegylet a farsang alatt jelmez bált fog rendezni, melyben korhű rokkoko — jelmezekben fogják a „Pas de quatre Cotteriat”-t táncolni. Az érdekes tánc bemutatása tegnaptól elmaradt s Herceberger a jövő kedden f. hó 15 én este fogja azt a „Vigadó” nagy termében bemutatni.

— **(Harmincéves csőd.)** Egy régi, harminc év óta huzódó csődügy megszüntetéséről ad hirt ma egy törvényszéki végzés. Ugyanis a pécsi kir. törvényszék, mint csődbíróság, közhirre teszi, hogy Hitter János és neje Müller Magdolna pécsi lakosok ellen még 1867. április 30 án nyitott csőd — a csődvagyon felosztása folytán — megszüntetett.

— **(Jótékonyág.)** Zsiga Lászlóné urnó ez évben is jelentékeny összeggel óhajt a köznyomor enyhítéséhez hozzájárulni. E tekintetben leginkább a szegény iskolásokra terjed figyelmé. Amint értesülünk, a belvárosi és szigeti-külvárosi népi iskolákból jelöltetett ki egyelőre 3-3 iskolás gyermeket, kiket új lábbelivel láttat el. Az irgalmasságnak utánzásra méltó cselekedetét a szükséghez képest bőkezűen fokozza még egyéb ruhaneműekkel is.

— **(Karácsonyi vásár a nőegyletben)** A pécsi jótékony nőegylet jövő vasárnapi theaestélyének programja ismét igen érdekesnek ígérkezik. Lesz humorisztikus karácsonyi vásár — mely, előre is megjegyezzük, nem a zsebekre lesz alapítva — aztán humoros koncert, melyben a Girardi fiúk fognak szerepelni.

— **(Himen táblájáról.)** A pécsvárosi anyakönyvezetói hivatal házassulandók kihirdetési tábláján mai nap a következő új jegyespárok nevei olvashatók:

Deutsch Gyula, izr., Pécs — Guttmann Julia, izr., Lentikápolna.

Antal Géza, izr., Budapest — özv. Krieschaber Simonné szül. Wertheimer Regina, izr., Pécs;

Deutsch Sándor, izr., Gjurjevác — Krausz Malvin, izr., Pécs;

Buracfil Ágost, rk., Pécs — Pecinger Éva, rk., Pécs.

— **(El Amerikába.)** Miklós Pista példája követésre talált, a mennyiben a közel mult napokban Jilly Alajos ügyvéd, volt városi gazdasági tanácsos, mint Hamburgból nejehez intézett levelében jelenti, Amerikába vitorlázott, hogy megszabaduljon a kellemetlen következményektől, a mikbe nyomasztó adósságai, sőt a mint a fáma regéli, több ügyfelei pénzének elkezeltése sodorták. Az eltűnt ügyvéd mintegy két hete eltávozott Pécsről s állítólag hivatalos ügyekben járt Kassán és Budapesten. hol még a mult hóban szerepelt, mint a pénzhamisítással vádolt Horváth Kokán József védője s a hol még november hó 27 én is több Pécsről a fővárosba rándult uri emberrel is találkozott. Mint értesülünk, igen sokan vannak városunk polgárai közül, a kik váltó-obligóban vannak nevezettért s keservesen gondolnak arra a percre, midőn ki kell fizetniök az általa csinált adósságokat. Családja iránt, a melyet minden támasz nélkül hagyott hátra, városzerte nagy a részvét.

— **(Hangverseny.)** A pécsi zenekedvelők egyesülete által hétfőn este rendezett kamarai hangversenyt nem várt siker jutalmazta. A nőegylet nagyterme kicsiny volt a vendégek befogadására, ki kellett nyitni a mellékhelyiségeket is, és ennek dacára sokan távoztak, mert nem találtak helyet. Akik azonban a teremben uralkodó óriási hőség dacára ottmaradtak, nem bánták

meg, mert valóban művelőset volt végighallgatni a műsor minden egyes számát. A még fiatal egyesület oly sikert mutatott föl, a melyre büszkék lehetnének riválisai, mert bizony kevés együletben bírnak a tagok oly finom senei érzéssel, oly nagy talentummal és oly kitartással, mint a pécsi zenekedvelők. A műsor első pontjának Beethoven szongorégyesét adták elő Preuss Adolf szongorán, dr. Szabó István hegedűn, Girardi József bőgőn és Zoller Nándor cellon a tőlük megszokott precizitással és rutinnal. Leikes tapsvihar jutalmazta e játékot, úgy mint Cankl Mici és Zelesny Sarolta urhölgyek által előadott Rubinstein és Abt féle énekeket. Cankl k. a. csengő sopránja és Zelesny k. a. szép alt hangja minden dicsőretet érdemel. Nemkülönben általános tetszést arattak a Némethy Mariska k. a. és Löhr Vilmos által előadott magyar sonnatak. A hőség már kilálthatatlan lett és sokan kénytelenek voltak távozni, eséért megkevesbedett, de még mindig nagyszámú közönség előtt játszották műkedvelőink Tehajkovszky remek elgíáját. Löhr Vilmos karmester vezetése alatt ifj. Antal Gyula, Cankl Jenő, Gerő Gyula, Girardi József, ifj. Girardi József, Mihailovits Antal, Müller János, Müller Róbert, Némethy József, Niedermayer János, Oswald József dr. Szabó István, Zoller Nándor urak játéka szép ensemble nyújtott és dicsőretet érdemel Löhr Vilmos ur a fáradhatatlan karmester a betanításért, a vonós zenekar az összhangzatos játékaért, melyet a hálás hallgatóság szünni nem akaró tapssal és éljenzéssel jutalmazott. Az igazán sikertült hangversenyhez csak azt a megjegyzést fűzzük, hogy városunknak sokkal nagyobb a műértő és a zenét kedvelő közönsége, hogysem a nőegyleti terem oly nagy műél-

— Mit akar ezzel mondani?
 — Attól tartok, hogy a rendőrséggel és vizsgálobíróssággal is meggyűlik majd a baja.
 — Nekem? — Miért?
 — Mert azt a nőt, akinek a fejét közszeméremre tették, kétségteletlenül úgy gyilkolták meg. Senki sem ismerte föl, csak egyedül ön, tehát természetes, hogy kihallgatás alá fogják.
 — Még szerencse lesz, ha szabadlábban hagyják.
 — Elfognának engem? Inkább megölném magam, semhogy ezt a szégyent tulérjem. A nagyapámat megölné a bánat. De miért is tartóztatnának le, hiszen semmi rosszat sem tettem.
 — Hiszen nem is mondom, hogy okvetlenül elzárják, de mindenestre sok kellemetlenége lesz. Még tudja, mit jelent az, ugynevezett nyomnak lenni. Mihelyt megtudják, hogy ismerte ezt a nőt, önnek lesz kötelessége a rendőrséget a tettes nyomára vezetni, akár tud valamit a hollétéről, akár nem. Már az imént is gyanusoknak tartott bennünket egy titkos rendőr s folyton a sarkunkban járt, mikor észrevette a mély hatást, melyet önre a véres fej tett. A legokosabb volna, ha hallgatna az egészről.

— De az asszonyom majd megkérdezi, hogy miért nem adtam át a kalapot.

— Semmi sem akadályozza meg abban, hogy tényleg átadja. Hol lakott az a boldogtalan asszony?

— Én még sohasem voltam nála, de a címe a számlán van: Berton-utca 8.

— Vigye csak el a kalapot, mintha mi sem történt volna.

— Köszönöm, de nem vágyakozom ismeretségbe jutni velük. Hanem, ha az épület berendezését láthatnám, nem röstelnék részanni egy órácskát. A főnököm már egy izben járt s azt mondja, hogy éppen olyan itt minden, mintha a masamódok szakutcájában járnánk, csak hogy divatos kalapok helyett hullákat állítanak a kirakatokba. Bemennék, ha nem találkozom össze halott urakkal és asszonyságokkal.

— Ma aligha tartózkodik benn egy néhai polgártárs is. Éppen most jövök belülről.

Takarékpersely voltaképen hazudott. Nem volt a Morgueban és nem is tudta, hogy a hullaszatlok üresek voltak-e. De nem akarta az alkalmat elszalasztani, hogy a bájos kicsikével hosszabban együtt legyen, sőt arra is gondolt, ha egy ijesztő hulla látására rosszul lenne, hogy milyen pompás lesz, ha nyomban felajánlhatja neki lovagi szolgálatait. A levágott fej históriája, amelyért idejött, kiment már a fejből, mintha csak gonosz álom lett volna.

— Igazán nincs benn egy hulla sem? — kérdeste a leány.

— Győződjék meg róla. Amint látja, egy lélek se megy be s az is mindjárt kijön — tréfálkozott. Használja fel a kedvező alkalmat — jó alkalom, szép alkalom, ritka alkalom! — utánosta nevetve a vásári kiáltót.

A leányt megnyerte jókedvével. Igénytelen egyszerű gyermek volt, aki a pajtáskodó hangra egyszerre maga is felhagyott a komolykodással.

Felhasználta a kedvező alkalmat s bizalmasan mondta:

vezettel kecségető hangversenyekre, mindeket a mi jeles filharmonikusaink produkálnak, bármikor is kicsinynek ne bizonyuljon. Azért jó lesz jövőre tágasabb terem után nézni.

— **(A rossz kémény miatt.)** A rossz kémények miatt különösen így téli nagy tüzelés alkalmából előforduló kéménytüsek-ből, hogy milyen veszedelem származhatik, mutatja az alábbi eset. Gabriel Mihály dunaföldvári lakosnak a napokban kigyuladt a háza s porrá égett. Mint a csendőri vizsgálat megállapította, a tűz a kéményben támadt s ott lappangott, míg kiűtött a padlára és felgyújtotta a tetőt. Eléggé nem lehet tehát ajánlani az elővigyázatot a kémények jó karban és tisztántartása iránt.

— **(Egy Rózsa Sándor, a ki árpát lop.)** Strauss Salamon dunaföldvári lakostól a napokban 15 frt értékű árpát loptak valami enyveskeztű jómadarak. A csendőrség utánuk nyomozván a tolvajoknak, kézre is kerítette azokat Kis Mihály István, Kis Pál Mihály, Rózsa Sándor és Schaffer János személyében. A tolvajok, köztük maga Rózsa Sándor is, a ki híresnevű elődjétől ugyancsak elűtött, mert árpalopáson kezdte s azon is rajtavesszett, — a lopást beismerték s átadták őket a bíróságnak.

— **(Kiderített sertéslopás.)** Lenvai János simontornyai lakostól már régebben elloptak egy farka sertést. Csendőrségünk a lopás tetteseit most kinyomozta Gombai Tóth István, törökkoppányi és Gombai Vékonny György, tótkéri lakosok személyében, a kik a lopást beismerték és az ellopott sertések közül hét darabnak a nyomára is vezették a csendőrséget. Át lettek adva a bíróságnak, a hol majd a lopásért elveszik méltó büntetésüket.

— **(Bortolvajok.)** Godisán a napokban feltörték Hirth János odaváló lakos pincéjét és onnan nagyobb mennyiségű bort loptak el, melyből bizony jó egy pár pohár kitelett. Csendőreink megindították a nyomozást a tolvajok után és csakhamar el is fogták a tettest Gép József személyében, a ki a lopást beismerte és mint orgazdát, Fogel Jánost és Gép Antalt nevezte meg. Az ügyben a bíróság folytatja a vizsgálatot.

— **(Előmunkálati engedély.)** A kereskedelmi miniszter az Első cs. és kir. szab. Dunagőzhajózási Társaságnak, mint a tolnavármegyei várallyai kőszénbányatelep tulajdonosának, a várallyai „Lajos akna“ rakodójától kiinduló és „Szászvár—Máza“ fekvő 73. számú őrházig vezetendő bányászati vasútvonalra az előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

— **(Csőd egy hagyatéka ellen.)** A pécsi kir. törvényszék, mint csődbíróság, 1895. augusztus 15-én Pécsen elhalt Kutsera Ferenc hagyatéka ellen csődöt nyitott. Csődbiztos Porges Miksa dr. törvényeséki bíró, tömeggondnok Günsberger Samu dr., helyettese Parragh Antal dr. pécsi ügyvédek. Igénybejelentési határidő jövő évi január 21; felszámolási határnap február 3.

— **(A törvénytelen gyermekek anyakönyvelése.)** Az anyakönyvvezetők eddig azt a szokást követték, hogy a törvénytelen gyermekek beiktatásánál a megjegyzés rovatba mindenféle észrevételeket írtak s még külön is megjegyezték, hogy a gyermek törvénytelen. Ennek az anomáliának megszüntetésére most a belügyminiszter külön rendeletet adott ki, melyben kimondja, hogy törvénytelen származású gyermekeknél az atyára vonatkozó rovatok rendszerint kitöltetlenül hagyandók, nincs azonban helye

annak, hogy a törvénytelen származás a „megjegyzés“ rovatban külön megemlíttessék. A belügyminiszter egyben figyelmeztette az anyakönyvvezetőket, hogy az anyakönyvi bejegyzésekben ilyenemű észrevételektől, melyeket sem törvény, sem rendelet elő nem írnak, szigorúan tartózkodjanak.

— **(Meglopott leány.)** Tóth Éva szolgálóleány a „Jó pásztorban“ ban hagyta egy barátja oltalmában a ruháit, míg ő itt Pécsen hely után nézett. Mikor a ladjáért elment, abból többféle ruhanemű hiányzott. A jó barátjánál volt a láda kulcsa, de azért ő még sem tudja, mikép és ki lophatta ki a ruhákat abból. A rendőrség egyelőre letartoztatta a tolvaj barátját.

— **(Pécsi műipar remeke Budapestén)** Vasárnap a budapesti ev. ref. templomban a Kalvin-téren Szotyori Nagy Károly orgonaművész ünnepi hangversenyt adott, mely alkalommal a hangversenydarabokat Angster József pécsi orgonagyárából kikerült orgonán mutatta be. A remekhangu orgona — melyre, mint a pécsi műipar remekére büszkének lehetünk — általában megnyerte a hallgatóság tetszését és a rajta előadott zenedarabok nagy hatást tettek.

— **(Ujmódi foglalkozás.)** Néhanapján — bár gyakrabban is volna rá alkalomunk — közlünk egy egy fordítói csodabogárt, melyet valahol a torony alatt szoktak megcselekedni. Most ismét itt adunk egyet, főképp azért, mert ujmódi foglalkozást teremt meg. Ime a jeles fordítás egész terjedelmében: 12428 számhoz. Személyleírás. Tóth Mária szül. Tutovic részére. Atyja: Tutovic Károly v. szabó Eszék; anyja: Anna. Állítólag illetékes: Pécs község város megye. Született: 1872, Eszék. Jelenleg lakik Belgrád, Szerbia. Azelőtt lakott: Eszék. Foglalkozása:

— Jó lesz sietni kisasszony, mert ilyen időtájban szokott a friss szállitmány megérkezni.

Ez a kijelentés döntött. Beléptek a vasrácsos kapun, a festő nagy gyönyörűségére.

Dangelasnak igaza volt, a Morgue nak kevés látogatója akadt, hanem akik egyszer bementek, csak nagysokára kerültek ismét elő, ami azt bizonyította, hogy mégis csak nyújtott valami látnivalót a halál szomorú kaszányája.

Most eszébe jutott egyszerre a levágott fej, de már nem tántorította meg elhatározásában.

Mindössze husz ember volt az előcsarnokban, ha azt a két titkosrendőr formájú embert is hozzászámították, akik az egyik zugban halkán beszélgettek egymással.

A teremben egy nagy üvegszekrény körül csoportosultak, melyben a levágott fej volt látható. Dangelas, dacára, hogy el volt készülve erre a jelenetre, mégis egész testében megremegett, mikor újra meglátta a szőkefürtös, viaszszárga fejet.

Bizonyos volt, hogy egész Páris megnézi ezt a ritka látványosságot, ha az ujságoknak a borzalmas esetre vonatkozó cikkeit olvassák. A szőke hajhullámok körülfozták a sárga homlokot. A fénytelen szem ijestően meredt a bámulókra. Valószínűleg bebalzsamozták a fejet, mert a hullafoltok nem ütöttek át a bőrön.

Mélyen megrendült mindenki, aki csak rátekintett. Még a közeli halpiacról jött kofák sem mertek hangos megjegyzéseket tenni, mint egyéb esetekben. Most ür támadt az embergyűrűben s a kis masamodleány az üvegszekrénybe tekintett.

Nem sikoltott fel, de azért a fiatal ember, aki erősen szemügyre vette, látta, hogy közel van az ájuláshoz. Karon fogva, elvezette a szekrénytől.

— Érdemes is ilyen csekélységért ennyire megrémülni — nyugtatta meg a leányt. — Mi köze ehhez a fejhez, a melynek tulajdonosához sohasem volt szerencséje. Ne is gondoljon többet rá, kicsikém, mert még elsötétíti az álmait.

A kis masamodleány nem felelt s félig önkívületben engedte, hogy Dangelas kivezesse a Morgue előtti sétányra, ahol egy padra dőlt.

— Nem a félelem volt, — mondta dadogva — hanem ismertem . . .

— Lehetetlenség — kiáltott fel Dangelas.

— Mondom, hogy felismertem. Vevőnk volt. Csak néhány nap előtt rendelt nálunk egy kalapot, itt is van a dobozomban.

— Hogyan! Hát hozzákészült, mikor találkoztunk?

— Nem éppen egyenesen. Egy művirág-készítőhöz kellett volna előbb mennem, aki a Saint Louis szigeten lakik.

— Az a nő tehát itt valahol a közelben lakott?

— Nem, nagyon messzire van ide a lakása. Ha az első mamselle, aki már járt itt, nem beszélte tele a fejem, nem jöttem volna erre.

— Semmiesetre sem fog ártani, hogy itt járt.

— Nem éppen, de az asszonyom majd pöröl velem, ha megtudja, a bolti leányok pedig kinevetnek.

— Ennyit még el lehet viselni — jegyezte meg Dangelas.

Wascherin. Nőtlen, nős, nőtült 1889: Tóth Sándor. Ez utóbbi atyja —; anyja Barbara. Gyermekük —. Vallása katolikus. Termete: közép. Arca: kerek. Haja: fekete. Szája: rendes. Orra: rendes. Öltözete egy szerű. Sajátkezű aláírás: — Hitelesíti: Belgrád 1896. október 29-én csász. és kir. konzul helyett: aláírás.

— **(Az államtisztviselők vasuti igazolványa.)** Az államtisztviselők tudva levőleg fényképes igazolványt válthattak két forintnyi díjért, amelylyel féláru jeggyel utazhatnak. A kereskedelmi miniszter, tekintettel arra, hogy a vasutnál az új jegyek kiállítása roppant sok dolgot ad, megengedte, hogy a régi jegyek érvényesek legyenek, ha azokért a két forint illeték beküldése mellett a régi jegy lebélyezéseért az illeték e hónap 31-ig hatóságuk utján folyamodnak.

— **(Pályázatok a városzásán.)** Tegnap járt le a határidő a városi főjegyzői és esetleg a többi állások betöltésére vonatkozólag a kérvények beadására. A polgármesteri hivatalban a jelzett határidőig a következő kérvények érkeztek be: a főjegyzői állásra Tróber Aladár tanácsos és Nendvich Andor I. aljegyző részéről; a tanácsosi állásra Reeh György rendőrkapitány és Nendvich Andor részéről, végül az I. aljegyzői állásra Pintér Ferenc II. aljegyző részéről. Mindeme kérvények sorsa fölött a legközelebbi városi közgyűlés fog dönteni.

— **(Könnnyü Katát táncba vinni.)** A napokban öt fiatal legény, névszerint Pámer József, Lechner Lőrinc, Vilánd Mihály, Szeip Pál és Schmidt Pál Bikácson betörték Tauber János és Steiner Márton lakásába és előbbtől 20, utóbbtól pedig 2 frt értékű ágyneműt loptak. Az ágyneműt nyomban eladták Szaksz nevű tollas szidónak 6 frtért. A tolvajlás kitudódott s a legények azzal védekeztek, hogy őket Schön Móríc gyönki lakos ösztönözte a lopásra azzal, hogy az ágyneműből a tollat rögtön jó áron megveszi Szaksz tollkereskedő, a ki éppen most a faluban van. A védekezés azonban mitsem ért, mert bebizonyosodott rájuk e közmondás igazsága: Könnnyü Katát táncba vinni.

— **(Leégett ház.)** Mohai Mihály pincehelyi lakosnak nádfődeles háza a napokban — ismeretlen okból — kigyulladt és porrá égett. A kár megtérül, mert a leégett ház 400 frtra volt biztosítva.

— **(Tolvaj csavargó.)** A mágocsi piactérről a napokban egész csomó áru vezetett el. Mayer Pálné mágocsi, Orbán Vendel és Kelemen Imre döbrökői lakosok voltak a károsultak, kiktől zsákokat és egyéb piaci cikkeket lopott el valami enyverkezű tolvaj. A csendőrség utána járt a tolvajnak és el is fogta azt Kollár Márton csavargó személyében, a ki a lopásokat beismerte s át lett adva a bíróságnak.

— **(Gyujtogató gyermekek.)** Hogy mily káros következése lehet annak, ha gyermekek gyufával játszanak, mutatja a következő eset: A napokban Forster Jakab hőgyészi lakos szalmakazla kigyulladt és le is égett s a gazdának ez által 20 forint kára lett. A csendőrség utána nyomozván a tűz keletkezésének kiderült, hogy a tüzet Heil János öt éves Konrad fia és Lekner Péter hat éves János fia okozták, kik a szalmakazal mellett gyufával játszottak. Az ügy át lett téve a bonyhádi járásbíróshoz.

— **(Elfogott méhtolvaj.)** A gonosztevők kutatásában fáradhatatlan csendőrségünk Hőgyészen elfogta Kelner Antal csavargó molnárségét, a kit lopásokkal gyanúsítottak. Az elfogott tolvaj aztán beismerte, hogy Gescheidt József teveli lakostól három kas méhet 30 forint értékben,

Brauer Károlyné kovácsi lakostól pedig egy kas méhet 10 forint értékben elloptott. Az elfogott méhtolvajt átkisérték a bonyhádi járásbíróshoz.

— **(Disznó lopás.)** Szabó János sánci számadó gazdának, mint Barcsról írják, éppen nem volt szüksége arra, hogy lopásra vetemedjék. Jó helye volt, nem is szegény ember és így teljesen megfoghatatlan, mi birta rá, hogy vasárnap éjjel valami Rózsa János (talán a híres Rózsa Sándor méltó utóda) nevű, szintén sertésőrzéssel foglalkozó atyafival átcsónakázzon a Dráva magyar partján fekvő Nagyerdő pusztára és ott a szegény cselédségnek véres verejtékkel szerzett disznóit elloptja. Pedig megtette, és minthogy 2 darabra lehetett sürgős szüksége, vagy talán, mert a lopott jószágon társával testvériesen akart osztózni, a két hizott jószágot valamelyik cseléd udvarából kihajtották, de félve, hogy bajosan tudnak majd kettővel boldogulni, az egyiket a Dráva parton mindjárt le is ölték és úgy cipelték ketten vállon a vasuti összekötő hidon át, a másikat pedig magok előtt hajtva, iparkodtak minél előbb biztonságba jutni. De nem sokáig élvezték a lopott sertések bírásának gyönyörét, mert a saját ügyetlenségük lett árulójukká, a vérnyomok feltárták a csendőrök előtt az utat és a jómadarak hamar lépre kerültek. Tagadás persze nem használt semmit, a lopott disznók is előkerültek, csak hogy már a másik is leölve, és a két vállalkozó szellemű jómadár megkötözve álmódozik a füstölt disznó, hurka mulandóságáról.

— **(Nagy tűz.)** A somogy megyei Csédkölyben a napokban Márkus János olajmalma kigyulladt; az erős szélben a mellette levő istálló és pajta egyszerre lángba borult. Elégett olajmalma, istállója, pajtája, sok takarmánya, szalmája. A láng egyszerre megfogta Kis György János nagy kazal szalmáját innét átcsapott Vajda János pajtájára, annak kis pajtája, istállója, 60 kocsi szénája, sok szalmája, 2 pajtának való épület fája, temérdek metszett tölgyfadeszka, boronája, új cséplőgépjárgánya porrá égett. A nagy keleti szélben a láng Kovács János pajtájára csapott, az meg is gyulladt, azonban Korc János a már kigyulladt pajtára felssaladt, az égő helyet vizes lepedővel heteritette és ahol kezdett tovább terjedni a tűz, elverte. Látna a rettenthetetlen bátorságot, vagy harmincan utána mentek és a több helyen égő pajtát megmentették. Ha Korc János elszántasága a tüzet el nem fojtja a többi elszánt emberekkel, úgy 40—50 jó módu gazda koldusbotra jutott volna. Nem törődve a fojtó füsttel, folytonosan csapkodó lánggal, ruhájuk égésével megállták helyüket. Ezek és a tűzoltók munkája nagy szerencsétlenségtől mentették meg a községet, mert megfékeztek a romboló elemet, úgy, hogy a hivatásos városi tűzoltók sem tehettek volna többet. Korc János most súlyos égési sebeiben fekszik, és több ember kisebb égési sebeket kapott. Vajda János kára meghaladja a két ezer, Márkus Jánosé pedig 1500 frtot.

— **(Adományok.)** Kindl Józsefné urnó a pécsi jótékony négyzet népkonyhájára 5 frtot, karácsonyárára 2 frtot adományozott. Szivér Istvánné (Siktóáról) a karácsonyára 4 frtot küldött. A szives adományokért e helyen mond köszönetet a jótékony négyzet.

— **(A levelek és a városok.)** A posta nem elégszik meg azzal, hogy fölveszi, elszállítja és kézbesíti a leveleket. Bármennyi legyen is a dolga, a statisztika csinálással is foglalkozik s ily módon kistüti a többek közt azt is, hogy melyik városnak a lakossága ad föl és kap több levelet. Az átszámítás nem megy nehezen s így a városok bizonyos sorrendbe kerülnek. A mi postánk kimutatása szerint az a város áll a legelső sorban, a

melynek lakosaira fejenként ötven levélnél több esik egy év alatt. Ilyen város Magyarországon csak kettő van, Budapest és Fiume. Ezek után mindjárt Zágráb következik, ahol egy-egy lakosra 40—50 levél jut. Asután három város van olyan, ahol a polgárok 40—45 levelet kaptak, ezek a városok: Kassa, Pozsony és Zengg. A következő csoportban (35—40 levél) Győr, Komárom, Nagyvárad és Temesvár foglalnak helyet. Aradon, és nálunk Pécsen, Sopronban, Sz.-Fehérvárott, Ujvidéken, Eszéken és Péterváradon minden lakosra 30—35 levél esik. A következő sorozatban foglal helyet a nagy Kecskemét, a nagyobb Szabadka, Marosvásárhely és Versec, mely városokban az emberek nem igen sokat leveleznek, mert egy-egy személyre csak 10—15 levél jut. Utolsó helyen — már t. i. a törvényhatósági városok között — Ivanicsvár van, Varasd megyében, a hova öt levél se megy.

— **(A honvédek szabadságolása.)** A közös hadügyminiszter néhány hónappal ezelőtt elrendelte, hogy azok a katonák, kik besoroztatásuk előtt a mezőgazdaság terén működtek — ha a létszám megengedi — idő előtt, azaz a betöltött második szolgálati év után tartósan szabadságot kaphatnak. Most a honvédelmi miniszter ez engedélyt kiterjeszti a honvédségre is, sőt még tovább megy és megengedi, hogy azok a honvédek is szabadságot kaphassanak, kik valami polgári és katonai bíróság ítéletéből kifolyólag hosszabb szolgálatra vannak kötelezve. E katonáknál azonban azt az időt, melyet a börtönben töltöttek, nem tudják be a törvényes szolgálati időbe. A szabadságolásért folyamodók a kérvényeket a hosszátartozók által, a sorozójárást tisztviselője által, a hadkiegészítési kerület parancsnokságához még a második szolgálati év folyamán nyújtják be.

— **(Nincs jég.)** Jégurfiaknak, jégkisaszonyoknak, jégmamáknak és jéggaradámoknak bánatára vége a jégnek. Éppen egy napig tartott, mint a pünkösdi királyság. Tegnapelőtt még micsoda vidám élet nyüzsgött odakünn: hogy iringáltak vidám bakfis-leányok, előkelő uracskák, csintalan menyecskék, szépséges szép eladó leányok. Hogy fölverte a csend a sima jég tükrén végig suhanó párok kacagása, hogy rémitgette a félénkebb publikumot a minduntalan fel-felhangzó sikoltás. Micsoda gyönyörűség volt is az! Ily korán, váratlanul, hirtelenül; langyos, szép ősz után egyszerre jött a jég. Simán, tisztán fagyott meg, mint a tükörlap s átlátszó volt, mint a viztükör. Milyen szép is volt, látni kipirult arcok ragyogását, csillogó szemek összevillanását, pibegő keblek lihegését, mikor a reptülés láza bejárja az ereket s a kettős párok tovasuhanának, mint az álomkép. Milyen szép volt! . . . és ma, ah! Csunya sár, pocsolya, tátong ott, hol tegnap még recsegve siklottak ide s tova a fényes acélsárnnyak. Estefelé megeredt valami langymeleg tavaszi eső, a levegő felmelegedett, a hó atomjai befuródtak a jég bordái közé s a pünkösdi királyság megszűnt. Szép elmúlása volt. Sok szép szem könyverte meg korai mulását, sok édes ajak rebeg forró fohászt feltámadásáért. És könnyelmű fiatalok, a kik eddig a komoly természettudományokkal sohasem foglalkoztak, tanulmányozni kezdik a meteorológiai intézet jelentéseit: vajjon hideg lesz-e, nem várható-e nyugaton csapadék? Igen, kedves kisasszonyok, önökre nézve, a kik ma busan szegre akasztották a korcsolyát, ez a fontos, lesz-e csapadék, vagy sem. Mert ha lesz csapadék, akkor megcsappan a jég is, eső után olvadás következik. A vigasztaló csak az a dologban, hogy azért, mert egy kicsit elolvadt a jég, azért a korcsolyázási kedv bizonyára nem csappan meg. Helyesen. Lesz még szőlő lány kenyérrel, lesz még hideg idő — jéggel.

Alkalmi vétel túlhalmozott raktár nál fogva mindenféle tárgyak egész külön csoportban u. m. valódi esztét és china esztét, consolidások, serlegek, korások, falidiesek, írőkészletek, kenyérfosarok, tortalapok, gyertyatartók, szivar, szivarka dobozok és szipkák stb. mélyen lezállított áron, de azért a tárgyak mégis művészies kivitelben kaphatók Schönwald Imre ékeszergyárosnál Pécsen Király (főutca) Hattyu épület.

Művészet, irodalom.

○ **Viola, az alföldi haramia** szomorú története tegnap este, mint tünneppon, a szokásos közönséget vonzotta a színházba. A karzat szufolva volt; földszint félig telt, meg a páholyok közepes számmal mutattak feilátogatókat. Maga az előadás szintén a rendez tünnepponi előadások nivóján állott. Csiky (Viola) és K. Breznay Anna (Violáné) ambicióval viselték az előadás szentimentális terheit; Baghy (Macskaházi) most is, mint rendezen, jól megjátszotta a reá jutott cselszövő és ellenszenves szerepet, míg a humorról, de a karzatnak való humorról Bognár gondoskodott, Nyuzó főszolgabíró szerepében. És a publikum megkönyezte Violát; haragudott Macskaházira; nevetett Nyuzó főbíró ur nagyképűködésén s mindezek mellett jólesett a darab sok ellenszenves alakja közt a derék Peti cigányt látni, a kit Végh István elismerésre méltó igyekezettel alakított. Persze, a karzati publikum assal nem gondolt, hogy a darabot alaposan meghúzták s nem kívánta ezért a Nyuzó főbíró uram által emlegetett „száz pácát“ senki számára sem kirovandónak. Az énekrészekről Kiss Piata, Perényi és három betyárnak öltözött kardalos gondoskodott. (→)

Törvényszék.

§ **Rablás a mánfai határban.** Megirtuk annak idején, hogy mint rabolták ki ez verték agybatőbe Pál István és Galambos Imre vasuti munkásokat a mánfai határszelen. A tettesek, Panta István 18 éves és Miklós István, huszéves mánfai suhancok felett hétfőn ítélte a pécsi kir. törvényszék s 10—10 évi fegyházzal sújtotta őket. Az ítélet ellen az elítéltek, úgy Miklós hivatalból kirendelt védője Jobst Lázló dr., felebbestek, de a másik vádlott védője Flóris Endre dr. megnyugodott az ítéletben.

§ **Megrögzött tolvaj.** Hatszor volt már lopásért elítélve Kaiser Pallér János, a ki Pakson vagy öt helyen követett el lopásokat, mindig rubákban utazván, itt Pécsen pedig Köhler Róbert János utcai lakásából lopott el egy felöltőt. A pécsi kir. törvényszék a megrögzött tolvajt ezekért az újabb bűneiért háromévi fegyházra ítélte. Az elítélte az ítéletben megnyugodott.

§ **Levert öreg ember.** Öreg, nyolcvanéves ember Fodor Sándor laskói lakos, a kit ez év június 8-án Dáni János és Soós István suhancok minden ok nélkül levertek és összeszurkáltak. A verekedő suhancok felett ma ítélte a pécsi kir. törvényszék és Soóst héthavi, Danit hathavi börtönrre ítélte súlyos testisértés miatt. Előbbi megnyugodott az ítéletben; utóbbi azonban appellált ellene.

§ **Lőfitalító.** Gugora István azt a ma már nem szokatlan módját használta a lőfitalításnak, hogy a lóva passzusából kivakarta az évezámot s 16 helyett 10 évet írt be. Tette azonban kitudóván, okirathamisítás miatt a pécsi kir. törvényszék elé került s es őt kétheti fegyházra ítélte. Az elítélte megnyugodott az ítéletben.

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése december hó 9-én.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pulszky Ágoston előadó beterveztette a kormánypart választási javaslatát, utána Apponyi Albert gróf a nemzeti partét. Szilágyi Dezső elnök és utóbbi, mivel Apponyi nem bizottsági tag, szabályellenesnek mondta, mert most legfeljebb csak mint a felirati bizottságnak a tagja adhatna be külön javaslatot. De eltekintve a szokástól, elfogadja a javaslatot, ami hosszabb vitára adott alkalmat. Hónap felel Bánffy Dezső b. miniszterelnök Kossuth interpellációjára.

NYILT-TÉR+)

Kitűnő Angol

TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni cégtől, —

továbbá: valódi ó

Slavon-Szilvorium

eredeti palaczkokban 1 frt 20 kr.

NICK A. K.-nál Pécsen,

király-utca 2. sz. és Bazár udvar.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
Kiadó.

Weiss Jakab

fogorvos

fogorvosi és fogtechnikai műterme

Jókai (Kis-tér 7. sz. I. emelet.)

foghuzás kéigázzal, fogtömések (plombirozás) rágáshoz teljesen alkalmas műfogak készítése.

Foghuzás szegényeknek ingyen.

3480. sz.

Ein. 1896.

A pécsi kir. törvényszék elnökétől.

Árlejtési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék elnöksége részéről közhírré tétetik, hogy a dárdai kir. járásbírószág részére szükségelendő

következő butorok

u. m.: 1 íróasztal, 1 kirakó asztal, 5 iratállvány, 1 kettős létra, 6 hajlitott faszék, 3 köpő láda, 1 vonalzó, szállításának biztosítása végett az árlejtés 1896. évi december hó 19-én d. e. 9 órakor a törvényszéki elnöki irodában megtartani, melyre a vállalkozni szándékozók azzal hivatnak meg, hogy a megállapított feltételeket ugyan a törvényszéki elnöki irodában megtudhatják.

Az árlejtésben résztvevők 50 frt bantpénzt tartoznak készpénzben vagy ezen összegnek megfelelő s elfogadható értékpapirokban az árlejtés megkezdése előtt letenni.

Az árlejtés szóbelileg fog megtartatni, zárt ajánlatok nem fogadtatnak el. Pécsen, 1896. december hó 2-án.

Sávell Kálmán

kir. curiai bíró
kir. törvényszéki elnök.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller

Liniment. Capsici comp.

Ezen hirtve házaszer ellentállt az idő megrögzésének, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájtaleszéllel-pité bedörzslésként alkalmazták községekben, osztrák, magyarországi és meghiteseknél és az orvosok által bedörzslés-sekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem igazi népszerű háztartás, melynek egy háztartásban sem kellene hiányoznia. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban májdnem minden gyógyszerárban kessletben van; fóráktár: Török József gyógyszerész Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbirtók utánzat van forgalomban. Ki nem akar megtévesztődni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódi utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, ca. és kir. udvari szállító, RUDOLPHSTADT.

Egy háló-köntös 9 frt
a Zentler-féle ruharaktárban
Király-utca 1. sz. városházával szemben.

